

DRUHÁ VEĽKONOČNÁ NEDEĽA B NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Dňa 30. apríla 2000 stanovil pápež Ján Pavol II. pre rímskokatolícku cirkev na prianie Pána Ježiša skrze poľskú rehoľníčku Faustínu Kowalskú tento deň ako Nedeľu Božieho milosrdenstva.

Keď budete dnes na svätej omši, určite budete počuť v homílii mnohých kňazov, ktorí budú hovoriť na tému Božie milosrdenstvo. Ja by som sa v dnešnom zamyslení chcel venovať evanjeliu, ktoré dnes zaznieva v každom kostole na tému „neveriaci Tomáš.“ Naozaj bol apoštol Tomáš neveriaci? Zvykneme takto povedať niekomu, keď hovoríme o nejakej situácii a poslucháč krúti hlavou a nechce uveriť, že to čo mu hovoríme nie je pravda. Vtedy naša reakcia spočíva v tom, že mu povieme: „Ty si taký neveriaci Tomáš.“

Je pravde, že viera v dnešnom svete stráca svoju prítlačivosť, a to preto, lebo sa proti viere propagujú rôzne pochybnosti. Do tejto situácie nám vhodne zapadá príbeh z Večeradla, keď sa Pán Ježiš zjavil vo Veľkonočnú nedeľu apoštolom, ale bez účasti Tomáša. Keď tam prišiel Tomáš, apoštol mu s radosťou oznámili, že prišiel medzi nich Pán Ježiš, na čo Tomáš reagoval tak, že kým nevloží prst do jeho rán po klincoch a ruku nevloží do prebodnutej rany po kópii, tak neuverí. Na prvý pohľad by sa nám zdalo, že Tomáš bol medzi apoštolmi akoby taká čierna ovca, no keď sa lepšie zamyslíme, tak vidíme, že aj ostatní apoštolmi mali problém a ťažkosť s vierou. Poznáme to, keď v Getsemanskej záhrade zatkli Ježiša, tak okrem dvoch, a to Petra a Jána, všetci sa rozutekali. V stredu sme mali možnosť na svätej omši počuť evanjelium o Emauzských učeníkoch, ktorí sa žalovali pred Ježišom, ktorého nepoznali, ako boli sklamaní jeho porážkou na kríži. Na svätej omši na Veľkonočnú nedeľu sme si mohli všimnúť poslednú vetu evanjelia, čo nás mohla udiviť, lebo: „Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych“ (Jn 20, 9). Z toho jasne vidíme, že nielen Tomáš mal problémy s vierou v zmŕtvychvstalého Ježiša, ale aj ostatní apoštolmi. Tak, ako majú podobné ťažkosti s vierou aj dnešní ľudia.

V čom spočíva problém s vierou dnešných ľudí? Moderné chápanie života a sveta v dnešnej dobe je opakom toho, čo od nás vyžaduje viera. Dost často som počul také vyjadrenie: „Ja verím len v to, čo vidím, čo môžem merať, vážiť a čoho sa môžem dotknúť.“ K tomu však pomáha technika a nie viera. Preto sa dnešný človek podobá Tomášovi, ktorému keď apoštolmi povedali, že bol medzi nimi Ježiš, tak povedal: „Ak neuvidím... a nevloží...“ Dajme si otázku, čo by sa bolo stalo s Tomášom, keby o týždeň nebol Pán Ježiš prišiel medzi nich, kde bol už prítomný aj on alebo keby tam aj vtedy nebol on prítomný? Tak ľudsky si teraz skúsme predstaviť Tomáša, keď sa ocitol pred Ježišom, čo sa dialo v jeho hlave? Pozrime sa, ako reagoval Ježiš. Mohol mu povedať: „Tomáš, strat sa mi z očí, nemáš čo hľadať medzi apoštolmi, keď si taký pochybujúci a neveriaci. Málo si bol svedkom rôznych zázrakov? Málo si počul z mojich úst, že síce budem ukrižovaný, ale tretieho dňa vstanem z mŕtvych?“ I napriek tomu ho Ježiš neodvrhol, ale ho s láskou napomenul, aby nebol neveriaci, ale veriaci. Tomáš to s ľútosťou pochopil, keď padol pred Ježišom na kolena a povedal: „Pán môj a Boh môj.“ Tu si dajme tiež otázku: „Bolo treba Tomášovi po tomto všetkom vložiť prsty a ruku do Ježišových rán?“

A tu sa zamyslíme aj sami nad sebou. Nestáva sa nám niekedy, že aj my zapochybujeme o nejakých článkoch viery? Prečo by sme sa mali hanbiť priznať si pochybnosť vo viere? Čo máme v takomto prípade urobiť? Navrhujem, hľadať odpovede v čítaní Písma svätého, ale nadovšetko tiež radím prijať ten najcennejší dar zmŕtvychvstalého Ježiša a to nástroj jeho milosrdenstva – svätú spoveď.

Uvediem príklad zo života svätého Jána Vianneyho, ktorý vynikal zbožnosťou a pastoračnou múdrosťou. Jedného dňa prišiel za ním mladý človek, ktorý ho prosil, aby kňaz s ním debatoval o určitých článkoch viery, ktorým on nerozumie a pochybuje o nich. Kňaz ho vyzval, aby si kľakol a vyspovedal sa. Nie, otče, ja sa nechcem spovedať, ja chcem s vami debatovať o mojich problémoch viery. Kňaz ho opäť vyzval, aby si kľakol a vyspovedal sa. Tak sa to zopakovalo viackrát, až kým si mladý človek nekľakol a nevyspovedal sa. Po spovedi mu kňaz povedal, aby sa posadil a že teraz môže s ním rozprávať o jeho pochybnostiach. Ako zareagoval mladík? Kňazovi poďakoval s tým, že už to nie je potrebné.

A tak sa v dnešnú nedeľu pri svätej omši modlime za dar viery a ak vieru máme, tak za jej upevnenie, aby aj o nás platilo: „Blahoslavení sú tí, ktorí nevideli a uverili.“

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.